

TŁUMACZENIE

PROTOKÓŁ**w sprawie stosowania Konwencji alpejskiej z 1991 roku w zakresie rolnictwa na terenach górskich**
Protokół „Rolnictwo na terenach górskich”**Preambuła**

REPUBLIKA AUSTRII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU,

KSIĘSTWO MONAKO,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA SŁOWENII,

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA

oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

ZGODNIE ze swymi zadaniami wynikającymi z Konwencji w sprawie ochrony Alp (Konwencji alpejskiej) z dnia 7 listopada 1991 r., mającymi na celu zapewnienie spójnej polityki zachowania i ochrony oraz trwałego rozwoju obszaru alpejskiego,

WYPEŁNIAJĄC swoje zobowiązania wynikające z art. 2 ust. 2 i 3 Konwencji alpejskiej,

ŚWIADOMI, że należą do nich, w interesie ogólnym, utrzymanie gospodarowania tradycyjnymi krajobrazami wiejskimi i rolnictwem dostosowanym do siedlisk, zgodnym ze środowiskiem oraz promowanie ich z uwagi na trudniejsze warunki ekonomiczne,

PRZYZNAJĄC, że obszar alpejski, dzięki swemu bogactwu w zasoby naturalne, dzięki swym zasobom wodnym, potencjałowi rolnemu, znaczeniu historycznemu i kulturowemu, przez swą wartość europejskiej jakości życia, działalności gospodarczej i rekreacji, jak również poprzez przebiegające przez ten obszar osie komunikacyjne, nadal będzie cieszył się ogromnym znaczeniem, w szczególności dla ludności miejscowej, lecz także i dla tej pochodzącej z innych terenów,

PRZEKONANI, że ludność miejscowa powinna być w stanie określić swój własny projekt rozwoju społecznego, kulturalnego i gospodarczego oraz uczestniczyć w jego wprowadzaniu w życie w istniejących ramach instytucjonalnych,

PRZEKONANI o konieczności dostosowania interesów ekonomicznych i wymogów ekonomicznych, biorąc pod uwagę odrębności każdego regionu oraz centralną rolę rolnictwa,

UWZGLĘDNIAJĄC znaczenie, jakie zawsze miało rolnictwo na terenach alpejskich oraz niezbędny wkład, jaki ten sektor wnosi i będzie wnosił, w szczególności w strefach górskich, jako podstawowe bogactwo umożliwiające utrzymanie właściwej gęstości zaludnienia, zaopatrzenia ludności w żywność, produkcje produktów typowych wysokiej jakości, zachowanie krajobrazu wiejskiego w szczególności dla jego walorów turystycznych, a wreszcie dla ochrony gleby przed erozją, lawinami i powodzią,

PRZYZNAJĄC, że metody i intensywność eksploatacji rolnej wywierają najsilniejszy wpływ na przyrodę i na krajobrazy oraz że krajobraz wiejski, uprawiany w sposób ekstensywny, musi spełniać podstawową rolę jako siedlisko alpejskiej fauny i flory,

PRZYZNAJĄC, że działalność rolnicza narażona jest tu na trudniejsze warunki życia i produkcji z uwagi na geomorfologię i klimat stref górskich,

PRZEKONANI, że niektóre problemy mogą być rozwiązane tylko w ramach transgranicznych i że wymagają one przyjęcia wspólnych środków ze strony państw alpejskich oraz że należy w szczególności wprowadzić w życie, na poziomie krajowym i europejskim, środki gospodarcze i społeczne wyrównujące i towarzyszące, tak by w strefach górskich przyszłość rolników i ich gospodarstw nie została zakwestionowana przez zastosowanie wyłącznie ekonomicznych parametrów,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Cele

1. Niniejszy protokół ustala środki na poziomie międzynarodowym w celu zachowania i wspierania rolnictwa na terenach górskich, dostosowanego do miejsca i środowiska; celem protokołu jest uznanie i zapewnienie w czasie podstawowego wkładu do zachowania liczby ludności, do ochrony trwałych działań gospodarczych polegających w szczególności na produkcji produktów typowych wysokiej jakości, do ochrony naturalnego obrazu życia, do zapobiegania zagrożeniom naturalnym, zachowania piękna i walorów rekreacyjnych naturalnego krajobrazu wiejskiego oraz do życia kulturalnego obszaru alpejskiego.

2. Wprowadzaniu w życie niniejszego protokołu Umawiające się Strony starają się zoptymalizować wszystkie funkcje rolnictwa górskiego.

Artykuł 2

Uwzględnienie celów w innych politykach

Umawiające się Strony zobowiązują się również do uwzględnienia celów niniejszego protokołu w swoich innych politykach.

Artykuł 3

Zobowiązania podstawowe w globalnych ramach ekonomicznych

Umawiające się Strony są zgodne co do konieczności dostosowania polityki rolnej na wszystkich szczeblach, zgodnie z globalną polityką gospodarczą, do wymogów trwałego i zrównoważonego rozwoju, tak by możliwe było, w ramach danych warunków polityki finansowej:

- a) wspieranie, w szczególności w strefach górskich, rolnictwa dostosowanego do środowiska i jego funkcji użyteczności publicznej w znaczeniu art. 7 niniejszego protokołu;
- b) znaczące działanie przeciwko opuszczaniu stref górskich, zapewniając tam także odpowiednie warunki życia za

pomocą środków polityki społecznej i strukturalnej, połączone z całością środków polityki rolnej i środowiskowej.

Artykuł 4

Rola rolników

Umawiające się Strony uzgadniają, że w strefach górskich szczególnie rolnictwo przez wieki wywierało swe piętno na krajobrazie, nadając mu charakter historyczny i znaczenie kulturowe. Należy więc uznać podstawową rolę odgrywaną przez rolników z uwagi na ich bardzo zróżnicowane zadania, w chwili obecnej i w przyszłości, dla zachowania naturalnego krajobrazu wiejskiego i włączyć ich do podejmowania decyzji i środków na rzecz regionów górskich.

Artykuł 5

Uczestnictwo władz terytorialnych

1. W istniejących ramach instytucjonalnych każda z Umawiających się Stron określa najlepszy poziom koordynacji i współpracy między bezpośrednio zainteresowanymi instytucjami i władzami terytorialnymi w celu promowania solidarnej odpowiedzialności, w szczególności w celu stosowania i rozwoju, współdziałania w stosowaniu polityk rolnictwa na terenach górskich, a także wdrażania wynikających z tego środków.

2. Bezpośrednio zainteresowane władze terytorialne zajmują się różnymi etapami przygotowywania i wdrażania tych polityk i środków, zgodnie ze swoimi kompetencjami, w istniejących ramach instytucjonalnych.

Artykuł 6

Współpraca międzynarodowa

Umawiające się Strony uzgadniają, że:

- a) dla wprowadzenia w życie niniejszego protokołu należy dokonywać wspólnych ocen rozwoju polityki rolnej oraz zapewniać wzajemne konsultacje przed przyjęciem jakiegokolwiek ważnej decyzji w zakresie polityki rolnej;

- b) należy zapewnić realizację celów i środków ustalonych w niniejszym protokole za pomocą współpracy transgranicznej wszystkich właściwych organów władzy, a w szczególności organów administracji regionalnej i władz terytorialnych;
- c) należy wspierać wymianę informacji i doświadczeń, jak również wspólnych inicjatyw na drodze współpracy międzynarodowej między instytucjami badawczymi i instytucjami szkoleniowymi, między organizacjami rolnymi i środowiskowymi oraz między mediami.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI SZCZEGÓLNE

Artykuł 7

Wspieranie rolnictwa na terenach górskich

1. Umawiające się Strony dokładają wszelkich starań w celu zróżnicowania środków polityki rolnej na wszystkich szczeblach, w zależności od różnych warunków miejscowych oraz wspierania rolnictwa na terenach górskich z uwzględnieniem lokalnych niedogodności położenia naturalnego. Należy w szczególności zwrócić uwagę na gospodarstwa zapewniające minimum działalności rolnej w ekstremalnych warunkach.
2. Wkład, jaki rolnictwo na terenach górskich wnosi do zachowania naturalnych wiejskich krajobrazów oraz do zapobiegania zagrożeniom naturalnym, w interesie ogólnym, uprawnia do właściwej rekompensaty, w ramach zawieranych umów związanych z projektami i ze świadczeniami, które zostały określone jako przekraczające zobowiązania ogólne.

Artykuł 8

Zagospodarowanie terenu i krajobraz wiejski

1. Umawiające się Strony zobowiązują się, w poszanowaniu naturalnego krajobrazu wiejskiego, do uwzględniania szczególnych warunków właściwych dla stref na terenach górskich w ramach zagospodarowania terenu, wykorzystania gruntów, przekształceń gruntowych i uzdatniania gleby.
2. By spełniać swe wielorakie zadania rolnictwo na terenach górskich będzie przede wszystkim musiało dysponować terenami niezbędnymi dla gospodarstwa rolnego dostosowanego do miejsca i przyjaznego dla środowiska.
3. Z tego względu niezbędne jest zapewnienie ochrony lub przywrócenia do poprzedniego stanu tradycyjnych elementów krajobrazu wiejskiego (las, skraj lasu, żywopłoty, zagajniki, łąki wilgotne, suche i ubogie, pastwiska alpejskie) oraz ich wykorzystanie.
4. Trzeba będzie podjąć szczególne środki w celu zachowania rolniczych budynków gospodarczych oraz tradycyjnych elementów architektury wiejskiej, a także w celu zachowania

stosowania charakterystycznych metod i materiałów budowlanych.

Artykuł 9

Metody uprawy z poszanowaniem przyrody. Produkty typowe

Umawiające się Strony zobowiązują się do podjęcia wszelkich niezbędnych środków, mających na celu stosowanie wspólnych kryteriów, w celu wspierania tworzenia miejsc pracy oraz rozpowszechniania, w strefach górskich, ekstensywnych metod uprawy stosowanych z poszanowaniem przyrody i charakterystycznych dla danego miejsca oraz do ochrony i podkreślenia wartości typowych produktów rolnych, wyróżniających się miejscowym sposobem produkcji, jedynych w swoim rodzaju i wytwarzanych w sposób przyjazny dla natury.

Artykuł 10

Hodowla dostosowana do miejsca i różnorodność dziedzictwa genetycznego

1. Umawiające się Strony uzgadniają, że hodowla dostosowana do miejsc i związana z dostępną powierzchnią stanowi podstawowy składnik rolnictwa na terenach górskich, zarówno jako źródło przychodów, jak i jako element wyznaczający tożsamość krajobrazu i upraw. W związku z tym należy utrzymać gospodarkę hodowlaną, w tym tradycyjnych zwierząt gospodarskich, z charakterystycznymi rasami i z typowymi produktami; hodowla ta powinna być dostosowana do miejsc, powinna wykorzystywać dostępną powierzchnię i być przyjazna dla środowiska.
2. Z tej perspektywy istotne jest zachowanie struktur rolnych, niezbędnych pastwisk i lasów, z poszanowaniem równowagi dostosowanej do każdego miejsca pomiędzy powierzchniami pastwisk i bydłem, w ramach dostosowanego ekstensywnego gospodarowania pastwiskami.
3. Należy ponadto przyjąć środki niezbędne do zachowania różnorodności dziedzictwa genetycznego zwierząt gospodarskich i uprawianych roślin, w szczególności w dziedzinie badań i popularyzacji wiedzy rolniczej.

Artykuł 11

Promocja handlowa

1. Umawiające się Strony dołożą starań do stworzenia sprzyjających warunków dla wprowadzania na rynek produktów rolnictwa górskiego w celu zwiększenia ich sprzedaży na miejscu i wzmocnienia ich konkurencyjności na rynkach krajowych i międzynarodowych.
2. Promowanie odbywa się, między innymi, poprzez oznakowanie kontrolowanej nazwy pochodzenia oraz gwarancji jakości umożliwiające równocześnie ochronę producentów i konsumentów.

Artykuł 12

Ograniczenie produkcji

W przypadku ograniczeń produkcji rolnej Umawiające się Strony starają się uwzględnić szczególne wymogi w strefach górskich, uprawy dostosowane do miejsc i do środowiska naturalnego.

Artykuł 13

Komplementarność rolnictwa i gospodarki leśnej

Umawiające się Strony uzgadniają, że komplementarność i częściowa współzależność gospodarki rolnej i leśnej na terenach górskich wymagają, by były one uwzględniane wspólnie. W związku z tym Strony wspierają:

- a) gospodarkę leśną dostosowaną do warunków środowiska jako źródło dodatkowych dochodów gospodarstw rolnych oraz jako dodatkową działalność osób zatrudnionych w sektorze rolnym;
- b) branie pod uwagę funkcji ochronnych, produkcyjnych i rekreacyjnych oraz funkcji ekologicznych i biogenetycznych lasów w związku z powierzchniami rolnymi, w celu uwzględnienia specyfiki miejsca i dostosowania do krajobrazu;
- c) prawne regulowanie gospodarki pastwiskami oraz liczebności dziko żyjących zwierząt, by uniknąć wszelkich szkód lasów i upraw.

Artykuł 14

Dodatkowe źródła przychodów

Uznając tradycyjne znaczenie rodzinnego gospodarstwa rolnego na terenach górskich oraz w celu wspierania takich gospodarstw jako głównej, uzupełniającej lub dodatkowej działalności gospodarczej, Umawiające się Strony wspierają tworzenie i rozwój dodatkowych źródeł przychodów w strefach górskich, w szczególności z inicjatywy i na rzecz samej ludności miejscowej, zwłaszcza w sektorach związanych z rolnictwem, takich jak gospodarka leśna, turystyka i rzemiosło, dążących do zachowania naturalnego krajobrazu wiejskiego.

Artykuł 15

Poprawa warunków życia i pracy

Umawiające się Strony wspierają wzmocnienie i poprawę jakości usług niezbędnych dla przezwyciężenia niekorzystnych warunków, jakich doświadczają osoby zatrudnione w sektorze działalności rolnej i leśnej na obszarach górskich w celu połączenia poprawy warunków ich życia i pracy z rozwojem gospodarczym i społecznym przejawiającym się w innych dziedzinach i w innych częściach obszaru alpejskiego. Z tej przyczyny kryteria decyzji nie powinny mieć jedynie charakteru czysto

ekonomicznego. Dotyczy to głównie łączenia, budowy i przebudowy domów mieszkalnych i rolnych budynków gospodarczych, zakupu i konserwacji instalacji i wyposażenia technicznego.

Artykuł 16

Środki uzupełniające

Umawiające się Strony mogą podjąć, dla rolnictwa na terenach górskich, środki uzupełniające w stosunku do tych, o których mowa w niniejszym protokole.

ROZDZIAŁ III

BADANIA, SZKOLENIA I INFORMOWANIE

Artykuł 17

Badania i monitorowanie

1. Umawiające się Strony wspierają i dostosowują, w ścisłej współpracy, badania i systematyczne monitorowanie, które okazują się użyteczne dla osiągnięcia celów niniejszego protokołu.
2. Wspierają one w szczególności badania w dziedzinie rolnictwa, poświęcone specjalnie rolnictwu na terenach górskich, badania, które zostaną rozwinięte, tak by jak najlepiej odpowiadać konkretnym warunkom miejscowym i które zostaną włączone do procesu określania i weryfikacji celów i środków polityki rolnej, przy czym uzyskane wyniki stosowane będą do działań szkoleniowych i wspomagania technicznego na rzecz rolnictwa.

3. Umawiające się Strony dołożą starań, by krajowe wyniki badań i systematycznego monitorowania były włączane do wspólnego systemu stałego monitorowania i informowania oraz by były dostępne opinii publicznej w istniejących ramach instytucjonalnych.

4. W odniesieniu do różnych stref górskich i z uwagi na cele i środki ustalone niniejszym protokołem, Umawiające się Strony ustanawiają w szczególności wykaz porównawczy sytuacji gospodarczej i społecznej rolnictwa na terenach górskich.

5. Wykaz powinien być okresowo uaktualniany i zawierać wskazówki dotyczące tematów i terenów, które stanowią szczególne problemy oraz wskazówki dotyczące skuteczności środków wprowadzonych w życie i środków, które należy przyjąć. Jako priorytetowe traktowane są dane dotyczące rozwoju sytuacji demograficznej, społecznej i gospodarczej, w powiązaniu z różnymi wskaźnikami geograficznymi, ekologicznymi i dotyczącymi infrastruktury stref, jak również określenie kryteriów dotyczących trwałego i zrównoważonego rozwoju w znaczeniu Konwencji alpejskiej i niniejszego protokołu.

6. Ponadto za priorytetowe uważa się kwestie wymienione w załączniku.

Artykuł 18

Szkolenia i informowanie

1. Umawiające się Strony wspierają kształcenie początkowe i kształcenie ustawiczne oraz informowanie opinii publicznej o celach, środkach i wprowadzaniu w życie niniejszego protokołu.

2. Umawiające się Strony wspierają w szczególności:

a) dalej posunięty rozwój kształcenia początkowego i ustawicznego, pomocy technicznej w dziedzinie rolnictwa, pomocy w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem i działalności handlowej, przy uwzględnieniu ochrony przyrody i środowiska. Ogólna oferta szkoleniowa będzie zbudowana, tak by wspierać ukierunkowanie i przygotowywanie do innych zajęć, alternatywnych lub uzupełniających, w sektorach związanych z rolnictwem;

b) obszerną i obiektywną informację nieograniczającą się do bezpośrednio zainteresowanych pracowników i administracji, lecz która dotarłaby, w szczególności przez media, do jak najszerzej opinii publicznej w obrębie i poza terytorium alpejskim, w celu zapoznania jej z rolą, jaką odgrywa rolnictwo na terenach górskich oraz w celu wzbudzenia jej zainteresowania.

3. Ponadto za priorytetowe uważa się kwestie wymienione w Załączniku.

ROZDZIAŁ IV

WPROWADZENIE W ŻYCIE, KONTROLA I OCENA

Artykuł 19

Wprowadzenie w życie

Umawiające się Strony zobowiązują się dołożyć wszelkich starań, by niniejszy protokół został wprowadzony w życie, uwzględniając wszelkie odpowiednie środki w istniejących ramach instytucjonalnych.

Artykuł 20

Kontrola przestrzegania zobowiązań

1. Umawiające się Strony regularnie składają sprawozdania Stałemu Komitetowi w sprawie środków podjętych na mocy niniejszego protokołu. Sprawozdania przedstawiają również kwestię skuteczności podjętych środków. Konferencja alpejska decyduje o okresowości sprawozdań.

2. Stały Komitet bada te sprawozdania w celu sprawdzenia, czy Umawiające się Strony wypełniły swoje zobowiązania wynikające z niniejszego protokołu. Może on również zwrócić się do zainteresowanych Umawiających się Stron o przedstawienie

informacji uzupełniających lub też odwołać się do innych źródeł informacji.

3. Stały Komitet sporządza sprawozdanie na temat przestrzegania przez Umawiające się Strony zobowiązań wynikających z niniejszego protokołu, na potrzeby Konferencji alpejskiej.

4. Konferencja alpejska zapoznaje się z tym sprawozdaniem. W razie stwierdzenia uchybienia w wypełnianiu zobowiązań może ona przyjąć zalecenia.

Artykuł 21

Ocena skuteczności postanowień

1. Umawiające się Strony regularnie badają i oceniają skuteczność postanowień niniejszego protokołu. W przypadku gdy okazuje się to niezbędne dla realizacji celów, biorą pod uwagę przyjęcie odpowiednich poprawek do niniejszego protokołu.

2. W istniejących ramach instytucjonalnych do tej oceny przyłączają się władze terytorialne. Możliwa jest konsultacja z aktywnymi w tym sektorze organizacjami pozarządowymi.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 22

Związek między Konwencją alpejską a protokołem

1. Niniejszy protokół stanowi protokół do Konwencji alpejskiej w znaczeniu art. 2 oraz pozostałych istotnych artykułów Konwencji.

2. Wyłącznie Umawiająca się Strona Konwencji alpejskiej może zostać Umawiającą się Stroną niniejszego protokołu. Każde wypowiedzenie Konwencji alpejskiej stanowi równocześnie wypowiedzenie niniejszego protokołu.

3. W przypadku gdy Konferencja alpejska obraduje na temat spraw odnoszących się do niniejszego protokołu, jedynie Umawiające się Strony niniejszego protokołu mogą uczestniczyć w głosowaniu.

Artykuł 23

Podpisanie i ratyfikacja

1. Niniejszy protokół jest otwarty do podpisu dla Państw Sygnatariuszy Konwencji alpejskiej i dla Wspólnoty Europejskiej dnia 20 grudnia 1994 r. oraz przy Republice Austrii, depozytariuszu, począwszy od dnia 15 stycznia 1995 r.

2. Niniejszy protokół wchodzi w życie, w odniesieniu do Umawiających się Stron, które wyraziły zgodę na związanie niniejszym protokołem, po upływie trzech miesięcy od daty złożenia przez trzy Państwa dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

3. W odniesieniu do Umawiających się Stron, które wyrażą zgodę na związanie niniejszym protokołem w późniejszym terminie, protokół wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia. Po wejściu w życie jakiegokolwiek poprawki do protokołu każda nowa Umawiająca się Strona protokołu staje się Umawiającą się Stroną protokołu ze zmianami.

Artykuł 24

Powiadomienia

Depozytariusz powiadamia każde Państwo, o którym mowa w preambule, i Komisję Europejską o sprawach dotyczących niniejszego protokołu:

- a) o każdym podpisie;
- b) o złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego;
- c) o każdej dacie wejścia w życie;

- d) o każdym oświadczeniu dokonany przez jedną z Umawiających się Stron lub Państw Sygnatariuszy;
- e) o każdym wypowiedzeniu, o którym powiadomiła jedna z Umawiających się Stron, w tym o dacie jego wejścia w życie.

Na dowód czego, niżej podpisani, będąc w posiadaniu niezbędnych upoważnień, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Chambéry, dnia 20 grudnia 1994 r., w językach: francuskim, niemieckim, włoskim, słoweńskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w Archiwach Państwowych Republiki Austrii. Depozytariusz przekazuje odpis poświadczony za zgodność z oryginałem wszystkim Państwom Sygnatariuszom.

KWESTIE PRIORYTETOWE DZIAŁALNOŚCI BADAWCZEJ I SZKOLENIOWEJ ZGODNIE Z ART. 17 I 18**Działalność badawcza**

Określenie i klasyfikacja stref górskich na podstawie ich wysokości nad poziomem morza, warunków klimatycznych, geomorfologicznych, ekonomicznych oraz infrastruktury różnych miejsc.

Weryfikacja skutków przyjętych środków na różnych szczeblach polityczno-decyzyjnych w stosunku do rolnictwa na terenach górskich (UE/WPR, państwa, regiony, władze terytorialne) oraz funkcji ekologicznych (dostosowanie społeczne i środowiskowe).

Ocena funkcji gospodarczych i ekologicznych, społecznych i kulturowych rolnictwa i gospodarki leśnej oraz ich możliwości rozwoju w kontekście specyficznych warunków miejscowych różnych stref górskich.

Metody produkcji i wytwarzania, kryteria poprawy i jakości produktów rolnych w strefach górskich.

Badania genetyczne i pomoc techniczna na rzecz zróżnicowanego zachowania, dostosowanego do miejsc i przyjaznego dla środowiska, różnorodnych ras zwierząt gospodarskich i uprawianych roślin.

Działalność szkoleniowa

Pomoc i szkolenie techniczne, naukowe i społeczno-ekonomiczne w prowadzeniu gospodarstw rolnych oraz przedsiębiorstw wytwarzających artykuły spożywcze przetwarzane z produktów tych gospodarstw.

Zarządzanie przedsiębiorstwem, techniczne i ekonomiczne, którego celem jest przede wszystkim osiągnięcie zróżnicowania oferty produktów oraz rozmaitych alternatyw produkowania i uzyskiwania przychodów w rolnictwie i poza tym sektorem.

Warunki i skutki techniczne oraz finansowe stosowania naturalnych metod gospodarowania i produkcji, przyjaznych dla środowiska.

Media, prezentacja i rozpowszechnienie informacji w zależności od tendencji opinii publicznej, polityki i ekonomii, w obrębie i poza obszarem alpejskim.

DEKLARACJA W IMIENIU WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ**DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W ODNIESIENIU DO ART. 8 I 9 PROTOKOŁU „ROLNICTWO NA TERENACH GÓRSKICH”**

Wspólnota Europejska uznaje zasadę współistnienia, która wyznacza możliwość dokonywania wyboru przez rolników między produkcją tradycyjną, organiczną oraz produkcją roślin zmodyfikowanych genetycznie, zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie oznakowania produktów genetycznie zmodyfikowanych lub normami czystości. Odpowiednie artykuły protokołu „Rolnictwo na terenach górskich” powinny być interpretowane w tym świetle.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W ODNIESIENIU DO ART. 7, 9-11, 13, 14 I 16 PROTOKOŁU „ROLNICTWO NA TERENACH GÓRSKICH”

Wspólnota Europejska uważa, że publiczne środki wsparcia sprzyjające niektórym przedsiębiorstwom muszą być zgodne z zasadami Wspólnoty dotyczącymi konkurencji ustanowionymi na podstawie art. 36, 87, 88 i 89 Traktatu WE oraz nie mogą zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji ani wpływać na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami.
